

Dani bá hezszólásai.

Esment itt van az innap istálom. Esment megmejesztik kijetek a verő malacot, esment sütik az innapi kalácsot s esment teli tötik a pálinkás éveget. Jól teszik istálom. Sütögessenek s főzögessenek, ellegessenek s illogassanak. Kijetek megtehetik, met idevalósiak. Itt van a földjik itt van a házik s hálá az Istennek, kijetek es itt vannak istálom. Egy szóval istálom kijetek most es ott vannak, ahol vótak. Én pediglen éppen azért nem vagyok ott ahol vótam, met itt vagyok. Igaz, hogy csak testületeileg vagyok kijetek között, met biz én ugy mondom, ahogy van istálom, eszméleteileg még mies napokon es haza-haza libbenek Kánakra. Ugy gondolják el magiknak a dolgot istálom, hogy én testületeileg már régtől fogvást ki vagyok eszközölve Erdélyországból, de Erdélyországot még az egész Nagyrománia sem tudná kieszközölni belőlem istálom. Különös letteképpen így innap tájékán ugy teli van a szívem evel a nyomoru faluval, hogy a bánat hasit meg istálom.

Most es éppen ugy érzem istálom, mintha Kánakon vónék s együtt ünnepelgetnénk Bedábel Kárujjal. Éppen mintha ugy vóna mind ezelőtt egy néhány esztendővel. A tanyittó urék előtt diskurálgatunk az üllőszéken s Bedábel Káruj felköszönti a gyülekezetet:

„Kának községinek látóhatárába
Temérdek jószágot őjjenek rakásra,
Vacogjon a réce, nyivogjon a disznyó
Szíve fájdalmába könnyedjék a hordó.“

Mikor eddig elért a rigmusba, eszre vevém rajta, hogy neki veresedik s ugy teszen, mintha megvétette vóna.

— Hinnye — mondom — ha jól nézem belé süllő Káruj.

— Vaj nem biz én — aszongya — csak azért nem akarom tovább mondani, met a többi már ugy es magától jöne. Csak ez a kicsi bételjesedjék amit elmondék, ez es elég vóna.

HAZAUTAZÓK FIGYELMÉBE. Az O. M. H. szegedi kirendeltsége felhívja mindazokat az egyetemi (főiskolai) hallgatókat, akik az ideai tanév befejeztével idegen hatalom alatt álló területre utazni óhajtanak, hogy a visumok megszerzése ügyében a kirendeltségnél (Vásárhelyi-sugarút 2. sz.) legkésőbb június hó 5-ig igazolókönyvükkel jelentkezzenek. O. M. H. szegedi kirendeltsége.

Hirdessen az UJ ÉLETBEN.

Legelőnyösebb hirdetési árak,
biztos siker!

Hirdetési árak: Egész oldal 1500 kor., féloldal 750 kor., egytized hasáb 75 kor., ennek fele 35 korona. Tiznél többszöri leadásra: 20% engedmény. Szövegk között kétszeresek az árak. Szalaghirdetés 150 korona. Kommunikék sora 20 korona.

Színházi heti műsor.

Hétfő d. u.: *Vasgyáros*, színmű.

Hétfő este: *Csavargólány*, operett.

Kedd: Márkus Emilia, a Nemzeti Színház művésznőjének vendégfelléptével 25%-kal felemelt helyárrakkal: *Kamiéliás hölgy*, dráma.

Szerda: Márkus Emilia, a Nemzeti Színház művésznőjének vendégfelléptével, 25%-kal felemelt helyárrakkal: *Folt, amely tisztit*, dráma.

Csütörtök: Márkus Emilia, a Nemzeti Színház művésznőjének vendégfelléptével, 25%-kal felemelt helyárrakkal: *A negyvenéves asszony*, dráma.

Péntek: Medek Anna és Székelyhidy Ferenc, a m. kir. Operaház művészeinek vendégfelléptével, 100%-kal felemelt helyárrakkal: *Alarcos bál*, opera.

Szombat: Adler Adeline és Somló József, a Városi Színház művészeinek vendégfelléptével, 100%-kal felemelt helyárrakkal: *Traviata*, opera.

Vasárnap d. u.: *Babavásár*, operett.

Vasárnap este: *Nebántsvirág*, operett.

Hétfő: Adler Adeline és Somló József, a Városi Színház művészeinek vendégfelléptével, 100%-kal felemelt helyárrakkal: *Rigolettó*, opera.

Az öreg Szeged.

Mulatóhelyek és egyebek.

Irta: Cserzy Mihály

(Folytatás.)

(20) Előkelő és igen csinosan berendezett vendéglő volt a Somogyi-utcai „fekete-házban“ Mayer Jenő vendéglője, aki ezt megelőzőleg híres vasárúrs cég tulajdonosa volt. Vadszőlővel befuttatott és oleánderfákkal diszitett udvara hangos volt esténkint budapesti orfeumok divatból kiment „csillagjainak“ kornyikálásától és egyéb „művészek“ játékatól. Az akkori fiatalság lármás éjszakákat rendezett ezek tiszteletere. Alighanem ez „tette be a kaput“ az egyébként kifogástalan vendéglőnek. Ott, ahol most a Royal kávéház van, *Lauscher* fényképésznek volt egy árvíz utáni ideiglenes háza. Ebben volt a „Szegedi szakácskönyvről“ ma is ismert *Szekula Teréz Durbincs* vendéglője, mely nem volt ugyan nagyvendéglő, de igen látogatott volt a híres gazdasszony kiváló főztje kedveért. Régi dolog, hogy az ebédőre rendszeren ráfizet a vendéglős és csak egy bir létezni, ha a söntés pótolja annak költségeit. Itt borivó, mulató vendég ritkán került, a vendéglő csődöt mondott. Helyébe a *Pörös* került, amely szintén rövid életű volt.

Szép és jó vendéglő volt még *Papp* Ferencnek a Színház-vendéglője a városi színház átellenében. *Papp* Ferenc ur a királybiztosságnál dolgozott mint szemleli munkás, érthető tehát, hogy egy-két esztendő múlva Budapestre kellett költöznie más kenyér után. *Kiss Palsi* bátyánk vendéglője is kedves, családias vendéglő volt a Kölcsey-utcában. A vendégek per „Pali bácsi“, ő meg a vendégeket bizalmasan csak „öcsém“ nek szólította, ha akármekkora köcsögalap volt is a fejen. Kitiinő konyhája és jó szegedi bora volt a fánadhatatlan és ma a 90-ik évben bandukoló vendéglősnek. Ezzel egykiadásu vendéglő volt a Szentháromság-utcai *Komló*, melynek *Klima* Eduárd volt a gazdája, az üzlet lelke pedig a felesége *Fanny* néni. A Backmalom tisztviselői székelték itt, mint törzsvendégek, a közölök ma is élő és öregedő urak bizonyára élénken emlékeznek még azokra a „versenyivásokra“, melyek az alacsony korcsmaszobában folytak. Az után a *Mozgay-vendéglő* a kisköruton, két szép urilánnyal, kik közül az egyik írói hajlamokat ápolgat